

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Berényi Krisztina ügyvéd (....) által képviselt H... P... H...Kft. (....) felperesnek, a dr. Szlavicssek Tamás ügyvéd (fél címe 2) által képviselt I.rendű alperes neve (....) I. rendű, II.rendű alperes neve (....) II. rendű és III.rendű alperes neve) III. rendű alperesek ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. május 31. napján kelt 3.P..../2016/13. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és a felperes teljes keresetét elutasítja.

Köteles az I. és II. rendű alperes külön-külön, 8 napon belül 20.800 (Húszezer-nyolcszáz) forint hiányzó fellebbezési illetéket megfizetni.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű alpereseknek külön-külön 150.000 (Százötvenezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból és 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetékből álló első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, miszerint az I. rendű alperes azzal, hogy 2015. július 1. napjától 2016. március 8. napjáig szálláshely szolgáltatás nyújtása, reklámozása során a „Palace Apartman Hévíz” megjelöléseket használta, bitorolta a felperes ... lajstromszámú védjegyét. Megállapította a II. rendű alperes azzal, hogy 2015. július 1. napjától 2016. március 8. napjáig szálláshely szolgáltatás nyújtása, annak felajánlása, reklámozása során a „Palace Spa Apartman” megjelölést használta, bitorolta a felperes ...lajstromszámú védjegyét. Ezért az alpereseket eltiltotta a fenti jogsértésektől. Kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 nap alatt egyenként fizessenek meg a felperesnek 340.000 forint gazdagodást és annak 2016. március 8. napjától a kifizetés napjáig számított a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Végül úgy rendelkezett, hogy 15 nap alatt az I. és II. rendű alperesek külön-külön 204.000 forint perköltséget kötelesek a felperesnek megfizetni, míg a felperes 127.000 forint perköltséget köteles a III. rendű alperesnek megfizetni.

A tényállás szerint a felperes jogosultja a 2015. ...-i elsőbbségű ... lajstromszámú „P HOTEL PALACE HÉVÍZ Palace Apartman Hévíz”, valamint ... lajstromszámú „P HOTEL PALACE HÉVÍZ Palace Spa Apartman” szöveget tartalmazó ábrás védjegyeknek. A védjegyek névkártyaszerűen jelenítik meg fehér alapon, fekete betűkkel a „HOTEL PALACE HÉVÍZ*****” feliratot három sorban. Előtte kör alakú fekete háttérben fehér színű „P” betű, mindezek alatt kisebb, közönséges formájú fekete betűkkel a „Palace Apartman Hévíz”, illetve a „Palace Spa Apartman”

feliratok olvashatók. A védjegyek oltalmi köre egyebek mellett a Nizzai Megállapodás szerinti 43. osztályba tartozó vendéglátás (élelmezés) és időleges szállásadás szolgáltatásra terjed ki.

A felperes szállodai szolgáltatást nyújt a szám alatti „H...” épületében. Az alperesek az ugyanezen ingatlanban található 306., 604. és 410. számú apartmanokat a védjegyben szereplő hasonló szavak felhasználásával hirdetik a booking.com internetes oldalon.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy 2015. július 1. és 2016. március 8. között az I. rendű alperes azzal, hogy „Palace Apartman Hévíz”, a II. és III. rendű alperes pedig azzal, hogy „Palace Spa Apartman” megjelölés alatt szálláshely szolgáltatást nyújtott, ajánlott fel és reklámozott, bitorolták perbeli védjegyeit. Kérte az alpereseket a jogsértéstől eltántítani és egyenként 340.000 forint védjegybitorlással elért gazdagodás visszatérítésére kötelezni. Vagyoni igényének összecszerűségét az általa felkért H... Kft. „Hévízi Palace Hotel” márkaelemek vonatkozásában készített jelentésére alapította.

Az alperesek elsődlegesen a per tárgyalásának felfüggesztését indítványozták, másodlagosan a kereset elutasítását kérték, vitatva a kereset jogalapját és összecszerűségét is. A III. rendű alperes a per vele szembeni megszüntetését indítványozta arra hivatkozva, hogy ő csak az ingatlan tulajdonosa, de a haszonélvezeti jog jogosultja hasznosítja az ingatlant.

Az elsőfokú bíróság a keresetet részben alaposnak találta.

A csatolt lajstromkivonatok alapján elfogadta, hogy a vendéglátás szolgáltatás vonatkozásában a perbeli védjegyek oltalom alatt állnak és azoknak a felperes a jogosultja. Az internetes honlapok printjei alapján megállapította, hogy az alperesek használták a sérelmezett megjelöléseket. Az alperesek vitatták, hogy a kifogásolt „Palace Apartman Hévíz” és „Palace Spa Apartman” megjelölések a védjegyekkel összetéveszthetők. Ezzel az elsőfokú bíróság nem értett egyet. Rámutatott, hogy az összetéveszthetőséget a védjegyek lajstromban szereplő alakja és az alperesek által alkalmazott megjelölések összbemérés szempontjából való összevetése alapján lehet megítélni. Ábrás védjegyek esetében a szóelemek tekinthetők dominánsnak, erre tekintettel különös súllyal bír az érintett szolgáltatások körében megkülönböztetésre alkalmas „Palace” szó. A panaszolt szóösszetételek egyértelműen és azonosan megjelennek a védjegyekben a logóként alkalmazott „P HOTEL PALACE HÉVÍZ****” ábrás felirat alatt. A szóelemek azonossága folytán a fonetikai és konceptuális hasonlóság fennáll. Nem zárható ki tehát, hogy ezen védjegyelemek megjelenése a fogyasztókban a védjegyeket idézi fel. Arra is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság, hogy a fogyasztónak csak ritkán nyílik alkalma az árujelzők közvetlen összehasonlítására és így kénytelen arra a pontatlan emlékezeti képre támaszkodni, amely a tudatában él. Ezt tovább erősíti a kínált szállásadás szolgáltatások erős hasonlósága. Utalt rá, hogy már az összetévesztés lehetősége is megalapozza a bitorlást.

Az ítélet indokolása szerint nem zárja ki a védjegybitorlást, hogy apartmanszolgáltatásukat az alperesek a felperessel azonos épületben nyújtják. E helyzet feljogosítja az alpereseket, hogy a fogyasztókat az elérhetőség végett a szolgáltatásuknak helyt adó társasház nevével tájékoztassák. A társasház neve azonban „H...”, amely nem tartalmazza a védjegyek domináns „Palace” szóelemét. Ezért ennek az apartmanszolgáltatással összefüggő használata nem szükségszerű és nem is fér össze az üzleti tisztesség követelményével. Emiatt a védjegyoltalomnak a Vt. 15. § (1) bekezdése szerinti korlátja nem alkalmazható. Az alperesi oldal korábbi használatával kapcsolatos érveit sem találta figyelembe vehetőnek arra tekintettel, hogy bitorlási perben a védjegyek oltalomképessége nem vitatható. A tárgyalás felfüggesztésére pedig azért nem látott lehetőség, mert az előkérdésül

megjelölt eljárás nem a jelen perben érvényesített védjegyoltalmi igényekkel kapcsolatos. Súlytalannak találta az I. és II. rendű alperesek azon védekezését is, hogy szolgáltatásukat az önkormányzati engedélyben foglalt név alatt nyújtják, mert a védjegyoltalom alapján a felperest kizárólagos jogok illetik, így a használat csak az ő engedélyével legitimálható.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. és II. rendű alperesek gazdasági tevékenységük körében a felperes engedélye nélkül használták a sérelmezett megjelöléseket a védjegyek oltalmával érintett szállásadás-vendéglátás szolgáltatások során, ezért a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (2) bekezdés b) pontjába, illetve (3) bekezdés c) és e) pontjaiba ütköző magatartással védjegybitorlást valósítottak meg. A jogsértés időtartamát az alperesek által igazolt, és a felperes részéről elfogadott időpontokhoz igazítottan határozta meg.

A III. rendű alperes vonatkozásában elutasította az elsőfokú bíróság a keresetet, mert nem ő a panaszolt szolgáltatással érintett ingatlan hasznosítója, hanem az azon haszonélvezeti joggal rendelkező harmadik személy.

Az elsőfokú bíróság alaposnak találta a védjegybitorlással elért gazdagodás visszafizetése iránt támasztott felperesi igényt. Irányadónak tekintette a szakkérdésben kompetensnek tekintett H... Kft. által készített magánszakvéleményt, ami szerint a védjegyek felhasználásával az adott bitorlási időszakra elért gazdagodás mértéke a járulékos jövedelemszámítás alapján 740.000 forint, a licencia-analógiai megközelítés szerint 668.000 forint lehet. Ezek középarányos értékének közelítőleg a felét kérte a felperes alperesenként megítélni. A követelés ilyen módon való bizonyítását az összegyszerűséget is beleértve a törvényszék elfogadhatónak ítélte és az I. és II. rendű alpereseket a leszállított kereseti kérelemnek megfelelő összeg megfizetésére kötelezte.

A döntés ellen az I. és II. rendű alperesek fellebbeztek, ebben az ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérték.

Megismételték, hogy szolgáltatásukat „Palace Spa & Wellness Apartman” elnevezést használva kizárólag a b...com oldalon hirdették. A felperes részéről beszerzett szakértői véleményben szereplő más weboldalak az alperesi tevékenységgel nincsenek összefüggésben. Az elsőfokú bíróság mégis az I. rendű alperest a „Palace Apartman Hévíz”, a II. rendű alperest a „Palace Spa Apartman” megjelölés használatától tiltotta el, ez iratellenes. Kifejtették, hogy az árujelzőket a fogyasztókra gyakorolt összbenyomás alapján kell vizsgálni. A kombinált megjelölésben általában a szóelem tekinthető dominánsnak, különösen, ha az a termék vagy a szolgáltatás nevéként is funkcionál. Az alperesi megjelölésekben a „Palace” kifejezésen túli védjegyelem nem található, így az összbenyomás alapján nincs olyan hasonlóság, amely az összetéveszthetőség veszélyével járhat. A védjegyek domináns eleme a „P HOTEL PALACE HÉVÍZ*****” ábrás és szóelem, ez jeleníti meg a védjegyet az átlagos fogyasztó számra. Az alperesek által használt szóösszetételek kellő biztonsággal elkülöníthetők a védjegyek domináns elemétől. Hangsúlyozták, hogy a felperesi hotel és az alperesi apartmanok egy épületben találhatók. Az alperesek a szálláshely elnevezését azért kérelmezték „Apartman Palace” néven, mivel fizikailag abban az épületben találhatók, aminek közös tulajdonú bejáratán a felperes a „Palace Hotel” feliratot helyezte el, így a vendégek számára az apartmanok könnyen megtalálhatók. Az „apartman”, „wellness”, „spa” és „stúdió” szavakat a tulajdonostársak a védjegyek lajstromozását megelőzően is használták, míg a felperes kizárólag a „PALACE HOTEL HÉVÍZ*****” név alatt végezte tevékenységét. Álláspontjuk szerint nem tekinthető jogsértőnek, hogy hirdetéseikben a társasház épületének ismert elnevezését, külföldi vendégkör számára érthető, idegen nyelvű fordítását alkalmazták, illetve a részben tulajdonukban álló uszodában nyújtott spa- és wellness szolgáltatásokra utaltak kiegészítve a ténylegesen nyújtott

apartmanszolgáltatást. Hivatkoztak a Fővárosi Törvényszék 3.Pk..../2016/8. számú határozatára, amelyben a hivatali határozatot megváltoztatva elutasította a felperes „P HOTEL PALACE HÉVÍZ**** Palace Wellness Apartman Hévíz” szavakat tartalmazó ábrás védjegybejelentését. A döntés szerint a felek versenytársai egymásnak, akik tevékenységüket egyazon épületben, társasházi közös infrastruktúra felhasználásával azzal a lényegi különbséggel végzik, hogy a felperes szállodai, a másik fél pedig szálláshely szolgáltatást nyújt. A „Palace Hotel Hévíz” szóösszetétel egyértelműen utal a társasház „H...” elnevezésére, amit a tulajdonostárs alperesek is jogosultak használni. A fellebbezés sérelmezte, hogy korábbi megállapításával szemben a törvényszék a jelen ügyben a „Palace” kifejezést olyannak tekintette, amely alkalmas elhatárolásra a fogyasztó szemszögéből, ugyanakkor a társasház nevére utalást nem tartalmaz. Azonban a „palace” kifejezés nem az elhatárolásra, hanem magára az épületre utal. Ezért a fellebbezők szerint a védjegyek nem részesülhettek volna oltalomban, illetve érvényesülnek a védjegyoltalom Vt. 15. § (1) bekezdésében meghatározott korlátai, így a felperes nem igényelheti az alperesek eltiltását. Vitatták a H... Kft. által adott szakvélemény megalapozottságát is, mivel az kizárólag a felperes által rendelkezésre bocsátott adatokon alapul. Ezen bázisadatok a hotel rendeltetési módban történő hasznosítást veszik alapul, mely eltér a szálláshely szolgáltatástól. Az alperesek csatolták azokat a kimutatásokat, amelyek szerint a peresített időszakban a három apartman kiadásával összesen 20.141,5 euró árbevételt realizáltak. Rámutattak, hogy a felperes az igazolt hasznosítási időszakot, forgalmi adatokat és árbevételt nem vitatta, ezért a szakértői véleményben meghatározott módszer alapján az I. és II. rendű alperesek gazdagodásának mértéke becsléssel jól meghatározható. Sérelmezték, hogy ezen hivatkozásukat a törvényszék nem vette figyelembe és a mellőzés indokát sem adta.

A felperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdésére figyelemmel a határozatot a fellebbezés keretei között bírálta felül, nem érintette a döntésnek a keresetet a III. rendű alperes tekintetében elutasító rendelkezését, így ebben a részében az ítélet jogerőre emelkedett.

Az I. és II. rendű alperesek fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróságnak az I. és II. rendű alperesek védjegybitorlását megállapító és jogkövetkezményeket alkalmazó döntésével és indokaival a másodfokú bíróság nem értett egyet, ezért az ítélet megváltoztatásra látott okot az alábbiak szerint.

A felperes keresetét a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontjára alapította, amelynek értelmében a kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A védjegybitorlás törvényi tényállási elemeire tekintettel a kereset elbírálásakor azt kell vizsgálni, hogy fennáll-e a védjegyoltalom és annak a felperes-e a jogosultja, továbbá hogy az alperes gazdasági tevékenysége körében használ-e, adott esetben használt-e a védjeggyel összetéveszthető megjelölést. A felperest terheli annak bizonyítása, hogy a védjegye oltalom alatt áll és annak ő a jogosultja, és az alperes - a felperes által határozottan és pontosan megjelölt árujelző használatával - megvalósított valamely tiltott védjegyhasználati magatartást. Mindennek bizonyítása esetén az alperes kimentheti magát a bitorlás alól, engedélyre vagy a védjegyoltalom korlátaira hivatkozva.

Nem volt vitás a perben, hogy a felperes a Vt. 12. § (1) bekezdésében szabályozott kizárólagos védjegyhasználati joggal rendelkezik a kereset alapjául szolgáló két ábrás védjegye tekintetében. A felperes a bitorlónak állított megjelölések alperesi használatát azonban nem bizonyította a perben, helytállóan érvelt ezzel a fellebbezés.

A keresetben a felperes nem határozta meg pontosan, hogy mely megjelölés alperesi használatát sérelmezi, úgy fogalmazott, hogy a védjeggyével összetéveszthető megjelölést használtak az alperesek. Ez azonban két okból sem helyes, illetve elégséges. Egyrészt meg kell határozni, hogy konkrétan milyen védjegyhasználati magatartást valósítottak meg az alperesek (példálózó jelleggel felsorol ilyet a Vt. 12. § (3) bekezdése, pl.: szolgáltatás nyújtása vagy felajánlása, reklámozás stb.), másrészt világosan meg kell határozni, hogy milyen az a megjelölés, amit használtak, és amit a felperes panaszol.

Az elsőfokú bíróság - helyesen - felhívta a felperest a kereset hiányainak pótlása körében ennek pontos meghatározására, azonban a felperes továbbra sem jelölte meg az alperesek használatát, de csatolta több, olyan szállásközvetítői oldal internetes honlapjának a printjeit, amelyeken különböző, a „Palace” szóelemet tartalmazó hirdetések voltak láthatóak. A per első tárgyalásán végül a felperes megfelelően pontosította szóban a keresetét és az I. rendű alperes esetében a „Palac Apartman Hévíz”, míg a II. rendű alperes tekintetében a „Palace Spa Apartman” megjelölés használatát kifogásolta a szolgáltatás nyújtása és reklámozása során.

Az alperesek e két megjelölés használatát az eljárás során folyamatosan és következetesen tagadták, így nyilatkoztak a keresetre tett írásbeli ellenkérelmükben, az első tárgyaláson szóban előadott ellenkérelmükben, valamint az eljárás végén a 11. számú észrevétel elnevezésű beadványukban is. Állították, hogy ők csak a „Palace Spa & Wellness Apartman” megjelölést használták és kizárólag a b...com oldalon. Ezért az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette ítélete indokolásában, hogy az alperesek nem vitatták a megjelöléseket tartalmazó internetes printeket, hiszen a védekezésük mindvégig az volt, hogy a két kifogásolt megjelölést nem használják, más megjelölést, a „Palace Spa & Wellness Apartman” kifejezéseket használták, de azzal is felhagytak már. Elismerésükre tehát nem lehetett alapítani a védjegyhasználati magatartások megállapítását.

A másodfokú bíróság áttekintette a kinyomtatott és szinte olvashatatlan honlap printeken kívül a felperesek által csatolt CD-ket is, de azok alapján sem tudott arra jutni, hogy az I. és II. rendű alperes a keresetben kifogásolt és az elsőfokú bíróság által bitorlónak megállapított megjelöléseket használta. A bizonyítékok között számos hirdetés volt látható, különböző, „Palace” szóelemet is tartalmazó nevű hévízi apartmanokról, amelyek mind a perbeli épületben vannak. Köztük több olyan is volt, amelyek a „Palace Apartman Hévíz”, illetve a „Palace Spa Apartman” elnevezéseket viselték. E hirdetések és az alperesek között azonban nem lehetett kapcsolatot találni, mivel az alperesek neve, vagy elérhetősége, de még az apartman száma sem volt feltüntetve a hirdetéseken, ahol viszont szerepeltek számok, azok nem a „H...” épületében található, 306. vagy 604. számú alperesi apartmanokra vonatkoztak. Mivel a felek egyezően adták elő, hogy az épületben nem csak az alperesek, hanem mások is foglalkoznak szálláshely szolgáltatással, így ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható, hogy a kifogásolt hirdetések az I. és II. rendű alpereshez köthetőek. A reklámozási tevékenység tehát nem volt megállapítható. A szálláshely szolgáltatás nyújtása tekintetében pedig az alperesek vitatásával szemben a felperes semmilyen bizonyítékot nem csatolt, holott a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a bizonyítás e körben őt terhelte volna a perben.

Mindezek folytán a védjegybitorlás további törvényi tényállási elemének, az összetéveszthetőségnek, vagy a védjegyoltalom korlátjának a vizsgálatára már nem volt szükség. Bitorlás hiányában a gazdagodás iránti igény sem foghatott helyt.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a keresetet az I. és II. rendű alperesek vonatkozásában is elutasította.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy az alperesek fellebbezésükön az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontjában, illetve 46. § (1) bekezdésében meghatározottnál kevesebb illetéket róttak le, ezért kötelezte őket hogy pótlólag külön-külön fizessenek meg további 20.800 forint fellebbezési illetéket.

Az eredményes alperesi fellebbezés folytán a pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megtéríteni mindazt a költséget, ami az alperesek oldalán a perrel kapcsolatban felmerült. Ilyen a fellebbezési illeték, továbbá az alperesek képviselőjét ellátó ügyvéd első- és másodfokú eljárásra számított munkadíja, aminek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, valamint 4/A. § (1) bekezdése szerint határozta meg.

Budapest, 2017. november 16.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző